

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, Tomaša Masaryka 8

Poslovni broj: P-350/2026-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici po sucu Zoranu Mandiću, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske OIB: 52634238587, za Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Virovitici, Građansko-upravni odjel, protiv tuženih: prvotuženika Dragutina Kiralja, Crni Zatonj, drugotuženika Ivana Čulika, Crni Zatonj i trećetužene Ane Čulik, Crni Zatonj, svi tuženici sada nepoznata prebivališta i boravišta, zastupani po privremenom zastupniku Željku Palatinušu, odvjetniku iz Virovitice, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama, nakon zaključenje glavne, javne rasprave 6. listopada 2026. u prisutnosti zakonskih zastupnica tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog privremenog zastupnika tuženih, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 u daljnjem tekstu ZPP-a), 16. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je tužitelj Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, vlasnik 6/92 dijela tuženika Dragutina Kiralja, 3/92 dijela tuženika Ivana Čulika i 3/92 dijela tuženika Ane Čulik na kčbr. 944 pašnjak Crni Zatonj sa 18746 m² upisanoj u zk. ul. br. 2179 k. o. Budrovac Lukački, te su tuženici dužni trpjeti prijenos prava vlasništva na predmetnoj nekretnini u korist tužitelja, po pravomoćnosti ove presude.
- II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži utvrđenje da predmetna nekretnina predstavlja javno vodno dobro u općoj uporabi pod upravljanjem Hrvatskih voda (OIB: 28921383001).

Obrazloženje

1. Tužitelj Republika Hrvatska za Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Virovitici, Građansko-upravni odjel, podnio je 9. lipnja 2026. tužbu ovome sudu protiv tuženih: Dragutina Kiralja, Ivana Čulika i Ane Čulik, svi ranije iz Crnog Zatonja, sada nepoznatog boravišta, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina.

1.1. U tužbi i tijekom postupka tužitelj navodi da u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Virovitici u zk. ul. br. 2179 k. o. Budrovac Lukački, u pogledu kčbr. 944 pašnjak Crni Zatonj sa 18746 m², kao suvlasnici su upisani tužitelj Republika Hrvatska – javno vodno dobro u općoj uporabi u 80/92 dijela te tuženici Dragutin Kiralj u 6/92 dijela, Ivan Čulik u 3/92 dijela i Ana Čulik u 3/92 dijela.

1.2. Prema Povijesti promjena na katastarskim česticama Područnog ureda za katastar Virovitica od 1. travnja 2026. godine kčbr. 944 k. o. Budrovac Lukački bila je od 1955. godine upisana u posjedovnom listu broj 445 k. o. Budrovac Lukački. Također, osim posjedovnog lista broj 445 k. o. Budrovac Lukački, predmetna nekretnina bila je upisana u posjedovnom listu broj 607 k. o. Budrovac Lukački i posjedovnom listu broj 447 k. o. Budrovac Lukački, što je vidljivo u spisku čestica iz 1955. godine. Tijekom 1973. godine, u reviziji – provjera stanja uživanja ne terenu, kčbr. 944 upisana u posjedovni list broj 374 k. o. Budrovac Lukački u posjedu je Šumskog gospodarstva Papuk, Podravska Slatina. Tijekom 2005. godine, temeljem Rješenja Općinskog suda u Virovitici poslovni broj Z-690/05 i Z-697/05 od 3. ožujka 2005. godine, kčbr. 944 k. o. Budrovac Lukački prelazi iz posjedovnog lista broj 374 k. o. Budrovac Lukački sa Hrvatske šume, Šumarija Suhopolje, u posjedovni list broj 812 k. o. Budrovac Lukački na: Kiralj Dragutin, Budrovac Lukački u 6/92 dijela, Ivan Čulik, Budrovac Lukački u 3/92 dijela, Čulik Ana, Budrovac Lukački u 3/92 dijela i Republika Hrvatska, Virovitica u 80/92 dijela. Tijekom 2025. godine, radi uspostave BZP-a za k. o. Budrovac Lukački, mijenja se broj posjedovnog lista za kčbr. 944 te temeljem toga prelazi iz posjedovnog lista broj 812 u posjedovni list broj 2179 k. o. Budrovac Lukački.

1.3. Iz Očitovanja Hrvatskih voda KLASA: 325-02/25-02/0000433 URBROJ: 374-22-4-26-6 od 23. ožujka 2026. godine, proizlazi da kčbr. 944 upisana u k. o. Budrovac Lukački u naravi predstavlja vodonosno korito rijeke Drave te kao takva, sukladno odredbi članka 9. Zakona o vodama (NN broj 66/19, 84/21, 47/23) ima karakter vodnog dobra jer je dio utvrđenog inundacijskog područja uz desnu obalu rijeke Drave na potezu od rkm 151+375 do rkm 141+880 na području k. o. Gornje Bazje, k. o. Budrovac Lukački i k. o. Rušani (Odluka Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva KLASA: 034-01/05-01/710 URBROJ: 525-10/6-14-05/1/2 od 22. svibnja 2006. godine).

1.4. Tužitelj nadalje navodi, da je člankom 12. Zakona o vodama (NN broj 66/19, 84/21 i 47/23), između ostalog određeno da su korita prirodnih površinskih voda javno vodno dobro, neovisno o tome tko je u zemljišnoj knjizi upisan kao njihov vlasnik, da je javno vodno dobro javno dobro u općoj uporabi i u vlasništvu Republike Hrvatske, da je neotuđivo i da na javnom vodnom dobru druga osoba ne može steći pravo vlasništva niti drugo stvarno pravo, osim prava služnosti i prava građenja, pa stoga niti tuženici ne mogu biti vlasnici predmetne nekretnine.

1.5. Kako tužitelj nema saznanja o tuženima, od nadležnog tijela – Ministarstva unutarnjih poslova – Policijske uprave virovitičko-podravske, sukladno članku 148. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23,

146/25, dalje: ZPP), pokušao je dobiti podatke o prebivalištima tuženika. Dopisom od 26. svibnja 2026. godine, Ministarstvo unutarnjih poslova – Policijska uprava virovitičko-podravska, očitovala se da nema osoba s osobnim podacima Dragutin Kiralj iz Crnog Zatonja, Ivan Čulik iz Crnog Zatonja i Ana Čulik iz Crnog Zatonja.

1.6. Obzirom da nema podataka o boravištu odnosno prebivalištu tuženika, tužitelj istima nije bio u mogućnosti dostaviti zahtjev za mirno rješenje spora sukladno članku 186.a stavka 8. ZPP-a, te je predložio da sud istima postavi privremenog zastupnika koji će tuženike zastupati u postupku pred sudom.

1.7. Stoga tužitelj predlaže, obzirom da kčbr. 944 pašnjak Crni Zatonj sa 18746 m² upisana u zk. ul. br. 2179 k. o. Budrovac Lukački, u naravi predstavlja vodonosno korito rijeke Drave, koje je u vlasništvu Republike Hrvatske – javno vodno dobro u općoj uporabi pod upravljanjem Hrvatskih voda, predlaže da sud, temeljem članka 12. Zakona o vodama u vezi sa člankom 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17) nakon provedenog postupka donese presudu kojom bi u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan.

2. Tuženima koji su nepoznata boravišta, sud je postavio privremenog zastupnika u osobi Željka Palatinuša, odvjetnika iz Virovitice.

3. U svom odgovoru na tužbu, privremeni zastupnik navodi da nema saznanja o činjenicama navedenim u tužbi, no opreza radi protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, a odluku prepušta sudu.

4. Tijekom postupka za utvrđenje činjenica, sud je izvršio uvid u dopis Hrvatskih voda ODO-u (str. 4), izvadak iz BZP-a (str. 5-6), Odluka o određenju vanjske granice inundacijskog pojasa (str. 7-9), ispis sa Katastra sa položajem predmetne nekretnine (str. 10-12), povijest promjena na katastarskim česticama (str. 17-18), dopis ODO-a Hrvatskih voda (17), dopis MUP-a (str. 18), odgovor na tužbu (str. 25), dopis Narodnih novina (str. 35-39).

5. Svi dokazi ocijenjeni su temeljem čl. 8. ZPP-a.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Tijekom postupka relevantno je bilo utvrditi da li predmetna nekretnina predstavlja javno vodno dobro u posjedu Republike Hrvatske, odnosno je li predmetna nekretnina temeljem Zakona o vodama, vlasništvo Republike Hrvatske.

8. Ocjenjujući izvedene dokaze zasebno i u cjelini, sud je dokumentaciju koja se nalazi u spisu našao vjerodostojnom, a ista potvrđuje da je tužitelj sa svojim pravnim prednicima u posjedu predmetne nekretnine od 1973., te da ista u naravi predstavlja vodonosno korito rijeke Drave.

8. 1. Da je nekretnina javno vodno dobro, odnosno dio korita rijeke Drave proizlazi i iz Odluke Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva,

Klasa; 034-01/05-01/710 Ur. broj: 525-10/6-14-05/1/2, od 23. svibnja 2006., a kojom je uređena vanjska granica uređenog i neuređenog inundacijskog pojasa uz desnu obalu rijeke Drave, na potezu od rkm 151+375 do rkm 141+880 na području k.o. Gornje Bazje, k.o. Budrovac Lukački i k.o. Rušani.

8. 2. Uvidom u katastarski plan i aplikaciju Katastar hr. utvrđeno je, da se predmetne čestice nalaze u blizini rijeke Drave, a čestica je u cijelosti okružena čkbr. 941 i čkbr. 943, s time da čkbr. 941 predstavlja samo korito rijeke Drave, te je isto kao i čkbr. 943 upisana kao javno vodno dobro u općoj uporabi, vlasništvo Republike Hrvatske.

8. 3. Obzirom na mogućnost utvrđenja relevantnih činjenica uvidom u javne isprave, sud nije našao potrebnim provoditi i dokaz saslušanjem predloženog svjedoka Ljiljane Šapine, djelatnice Hrvatskih voda, na okolnosti koje proizlaze iz javnih isprava.

9. Stoga je sud našao relevantnim slijedeće utvrđene činjenice:

- da je predmetna čestica u posjedu tužitelja i njegovih prednika najmanje 50 godina,
- da predmetna nekretnina u naravi predstavlja vodonosno korito rijeke Drave, te kao takva ima karakter vodnog dobra,
- da je rješenjem Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva od 22. svibnja 2006. utvrđeno, da je čestica unutar granica inundacijskog pojasa uz desnu obalu rijeke Drave.

10. Za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari relevantne su odredbe Zakona o vodama (Narodne novine 66/19, 84/21 i 47/23) o i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96).

10. 1. Članak 12. Zakona o vodama određuje, da su korita prirodnih površinskih voda javno vodno dobro, neovisno o tome tko je u zemljišnoj knjizi upisan kao njihov vlasnik, da je javno vodno dobro javno dobro u općoj uporabi i u vlasništvu je Republike Hrvatske, da je neotuđivo i da na javnom vodnom dobru druga osoba ne može steći pravo vlasništva niti drugo stvarno pravo osim prava služnosti i prava građenja.

10. 2. Članak 33. u st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima određuje, da pravo vlasništva može u interesu Republike Hrvatske biti Zakonom oduzeto ili ograničeno osnivanjem za drugoga nekoga prava glede vlasnikove stvari (nepotpuno izvlaštenje) u kojem slučaju vlasnik ima pravo na naknadu prema propisima o izvlaštenju. Dok u st. 2. određuje da, u slučaju kada je Zakonom nekoj vrsti stvari oduzeta sposobnost da bude objekt prava vlasništva, to za dotadašnje vlasnike takvih stvari proizvodi jednake pravne učinke, kao da je glede tih stvari provedeno potpuno izvlaštenje.

11. Stavljajući u odnos utvrđene činjenice sa citiranim odredbama Zakona o vodama, sud je našao da je donošenjem rješenja Ministarstva poljoprivrede,

šumarstva i vodnog gospodarstva od 22. svibnja 2006. kojom je između ostalih i predmetna nekretnina, utvrđena dijelom inundacijskog pojasa uz desnu obalu rijeke Drave, jer predstavlja vodonosno korito rijeke Drave i kao takva ima karakter vodnog dobra, istoj oduzeta sposobnost da bude vlasništvo građana, odnosno postala je stvar izvan prometa koja je vlasništvo Republike Hrvatske. U takvim situacijama dotadašnji vlasnici imaju pravo na naknadu sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

11. 1. Stoga je sud utvrdio osnovanim dio tužbenog zahtjeva u kojem se traži utvrđenje da je predmetna nekretnina vlasništvo Republike Hrvatske, no dio tužbenog zahtjeva za utvrđenje javnog vodnog dobra u općoj uporabi pod upravljanjem Hrvatskih voda, sud nije našao osnovanim.

11. 2. Članak 11. Zakona o vodama određuje, da se rješenje Ministarstva kojim je utvrđena pripadnost zemljišta vodnom dobru dostavlja nadležnom državnom odvjetništvu radi podnošenja prijedloga za upis u zemljišnim knjigama. Kako je Zakonom propisan upravni i zemljišnoknjižni put upisa vodnog dobra u zemljišne knjige, sud ovaj dio tužbenog zahtjeva nije našao osnovanim.

12. Slijedom iznijetog riješeno je kao u izreci.

13. Obzirom da niti jedna stranka nije tražila troškove postupka, sud o istima nije niti odlučivao.

U Virovitici 16. listopada 2026.

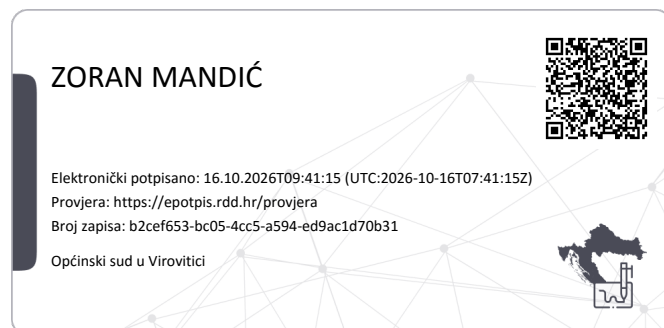
Sudac:

Zoran Mandić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda. O žalbi odlučuje Županijski sud.

Dostaviti:

1. Za tužitelja - ODO u Virovitici, Građansko-upravni odjel
2. Za tuženike -privremeni zastupnik Željko Palatinuš, odvjetnik iz Virovitice,
3. Porezna uprava Virovitica, nakon pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088e-bc68c**

Kontrolni broj: **0a63f-19054-25d95**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.